

I medfør af Forretningsorden for Inatsisartut § 33, stk. 3, nr. 1, fremsætter formanden for delegation for Inatsisartut i Vestnordisk Råd, Josef Motzfeldt, følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Inatsisartut tilslutter sig Vestnordisk Råds rekommandation nr. 1/2011, rekommandationen lyder som følger:

Vestnordisk Råd opfordrer regeringerne i Island, Færøerne og Grønland til stå for en kortlægning af landenes fælles interesser i lys af de ændringer som konsekvenserne af miljø- og klimaændringer i de sidste årtier har påført regionen og det internationale system. Startpunktet kunne være at landenes udenrigsministerier afholdte en konference med deltagelse af politikere og ledende eksperter på området til at diskutere og eventuelt udarbejde et udkast til en fælles politik omkring emnet.

Begrundelse:

I Vestnorden har man i de sidste årtier oplevet store miljø- og klimaændringer. Disse har haft og vil fortsat have mange konsekvenser, ikke mindst som følge af forøget økonomisk aktivitet i regionen i forbindelse med udnyttelsen af mineraler og andre ressourcer samt mulig åbning for sejladsforbindelser i Arktis. På grund af disse mange ændringer viser flere og flere lande nu stigende interesse og engagement i regionen.

Vestnordens position i det internationale system er således under hastig udvikling. Det er yderst vigtigt at de vestnordiske lande sikrer sig en central rolle i den politiske beslutningsproces angående arktiske anliggender og nord-atlantiske interesser og bliver i stand til bedre beskyttelse af egne interesser.

Vestnordisk Råd anser det derfor som vigtigt at de vestnordiske landes regeringer står for en kortlægning af landenes interesser med hensyn til den ændrede situation som Vestnorden befinder sig i og bevarer sine fælles interesser. Landene kunne eventuelt udarbejde en fælles vestnordisk politik på området. Det ville styrke de tre landes politiske vægt og give dem en større indflydelse på udviklingen i regionen.

Som udgangspunkt opfordres der således til at landenes udenrigsministerier afholder en konference hvor man blandt andet kunne forsøge at definere regionens fælles interesser. Arktiske anliggender kunne eventuelt blive undersøgt, specielt med hensyn til forøget økonomisk aktivitet og økonomiske interesser. Det internationale samarbejdes rolle i løsningen af konflikter vedrørende landenes krav til ressourcerne kunne også blive diskuteret.